

«Η δε γυνή ίνα φοβήται τον άνδρα;»

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

Συχνά τίθεται το ερώτημα, μολονότι χιλιοσπαντημένο, για ό,τι λέει «προκαλώντας» ο απόστολος Παύλος από την προς Εφεσίους επιστολή του στο ανάγνωσμα της ακολουθίας του γάμου «η δε γυνή ίνα φοβήται τον άνδρα», τον οποίο μάλιστα πρέπει να κατανοεί και ως «κεφαλή» της. Είναι δυνατόν στην εποχή μας οι σχέσεις του ζευγαριού να κατανοούνται φοβικά ή και δουλικά; Και η απάντηση βεβαίως είναι απλή, την οποία νομίζουμε κανείς καλοπροαίρετος άνθρωπος δεν μπορεί να αμφισβητήσει, όταν μάλιστα το ίδιο ανάγνωσμα του αποστόλου προβάλλει τη σχέση του ζεύγους ως ισότιμη και αμοιβαία.

Ο φόβος καταρχάς για τον οποίο γίνεται λόγος, δεν κατανοείται με τη σημερινή έννοια του όρου, ως τρόμος ή ταραχή λόγω του αγνώστου και του κινδυνώδους. Πρόκειται για τον σεβασμό που οφείλει να έχει η γυναίκα προς τον άνδρα της (φοβούμαι σημαίνει σέβομαι πρωτίστως), σεβασμό που προκαλείται από την απέραντη, κατά τον απόστολο, αγάπη του άνδρα προς τη γυναίκα του. Μία έστω και επιπόλαιη ματιά στο ανάγνωσμα δείχνει ότι το μεγαλύτερο τμήμα του εξαντλείται στη στάση του άνδρα κυρίως απέναντι στη γυναίκα του, την οποία καλείται να βλέπει όχι ως κάτι άλλο και ανεξάρτητο από τον ίδιο, αλλά ως δικό του «κομμάτι», ως τον ίδιο του τον εαυτό και το δικό του σώμα – ό,τι με θάμβος εξέφρασε ο Αδάμ όταν ο Δημιουργός τού έφερε τη γυναίκα του: «αυτό είναι σάρκα από τη σάρκα μου και οστό από τα οστά μου»! Ο ίδιος ο Κύριος ερμήνευσε έπειτα την πραγματικότητα αυτή με τον λόγο Του: «δεν είναι δύο άνθρωποι, αλλά ένας», «ώστε ουκέτι εισί δύο, αλλά μια σαρξ». Μπροστά λοιπόν σ' αυτήν τη γεμάτη θάμβος και αγάπη στάση του άνδρα προς τη γυναίκα, η γυναίκα, λέει ο απόστολος, καλείται να σταθεί με σεβασμό, με δέος!

Από την άλλη, η προτεραιότητα που φαίνεται να δίνει στον άνδρα ο απόστολος, αφού λέει ότι είναι κεφαλή της γυναίκας, κατανοείται ως προτεραιότητα στη διακονία και την αγάπη και όχι ως προτεραιότητα εξουσίας. Κι αυτό γιατί τονίζει ο απόστολος ότι το σύμβολο της σχέσεως άνδρα και γυναίκας είναι ο Χριστός και η Εκκλησία – «το μυστήριο αυτό είναι μεγάλο, εγώ μάλιστα λέω ότι αναφέρεται

στη σχέση του Χριστού προς την Εκκλησία». Όπως ο Χριστός είναι η κεφαλή της Εκκλησίας, επειδή θυσιάζεται γι' αυτήν, έτσι και ο άνδρας είναι - καλείται να γίνει - κεφαλή της γυναίκας, επειδή κι αυτός πρώτος πρέπει να θυσιάζεται για χάρη εκείνης. «Θέλεις να υπακούει σε σένα, άνδρα, η γυναίκα σου όπως η Εκκλησία στον Χριστό;» εξηγεί επ' αυτού ο άγιος Χρυσόστομος. «Φρόντισε κι εσύ αυτήν, όπως ο Χριστός φροντίζει την Εκκλησία. Είτε πρέπει να δώσεις την ψυχή σου υπέρ της γυναίκας σου είτε πρέπει να πληγωθείς μύριες φορές είτε να υπομείνεις και να πάθεις οτιδήποτε, να μην αποφύγεις. Κι αν ακόμη πάθεις αυτά, τίποτα ακόμη δεν κατόρθωσες όπως ο Χριστός» (Κ' ομιλία στην προς Εφεσίους επιστολή, μετάφρ. Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος).

Χωρίς μία τέτοια κατανόηση τα πράγματα διαστρεβλώνονται και παρεξηγοῦνται, συνήθως δε, αποδέχονται αυτές τις παρεξηγήσεις εκείνοι που θέλουν για άλλους λόγους να δημιουργούν σύγχυση.

pgdorbas.blogspot.com

<https://bit.ly/3qKNwz2>